

Veckans hälsning

Psaltaren 91:1-5

*Den som bor i den Högstes skydd och vilar i den Våldiges skugga,
han säger: "Herren är min tillflykt och min borg, min Gud som jag förtröstar på."
Han räddar dig från jägarens nät och från den förhärjande pesten.
Han täcker dig med sina vingar, under dem finner du tillflykt,
hans trofasthet är en sköld och ett bålverk.*

I onsdags fick jag vara gäst på Officerskolans andliga dag. Temat för dagen var "att stå till Guds förfogande". Marie Willemark var predikant och jag fick ge mitt vittnesbörd.

En andlig dag ingår regelbundet i officersutbildningen för kadetterna. Så har det varit sedan decennier tillbaka. Senaste gången jag fick den möjligheten var 2002 när Anne-Li och jag var kadetter, så det var både nostalgi och välsignad glädje att få vara med.

Att stå till Guds förfogande blir en verklighet för alla som önskar att bo under Guds vingars beskydd. (Ps 91)

Har du tänkt på det? Eller har jag fel kanske?

Nej, jag tror inte påståendet är fel. Sånär tänker jag:

Att få vara under Guds beskydd - är inte det något av det första vi uppmuntras att göra? Vi är många som fick lära oss bönen; Gud som haver barnen kär, se till mig som liten är. Vart jag mig i världen vänder står min lycka i Guds händer. Lyckan kommer, lyckan går. Gud förbliver Fader vår. Vi har uppmuntrats att söka oss till Jesus för vägledning, för tröst, för kraftpåfyllning, för att få vila. Vi får ta del av Guds nåd i alla dess former precis där vi är i vår livsresa.

Att få vara ett Guds barn fungerar precis som att få vara barn i en mänsklig familj. Först är vi mottagare av omsorg, mat och trygghet. Sedan när vi växt på oss lite så förstår vi att uppskatta det våra föräldrar gav oss.

Som förälder vet jag hur underbart det är när ens barn, som totalt vägrat och argumenterat för att inte behöva diska någon annans tallrik än sin egna, plötsligt säger: "jag kan ta disken idag. Det var länge sedan jag gjorde det."

I varje person som får bo i den högstes beskydd (Ps 91) växer det fram en önskan om att få ge tillbaka.

Från den dagen vi lämnade barnets totala beroende av en förälders trygghet och förstod att vi är en egen person med egna möjligheter och vilja förstod vi också att livet inte bara handlar om att ta emot utan att ge tillbaka också. Vi förstod sakta men säkert att vi hade ett ansvar för vad vi gör med vår vilja och våra liv.

Och livet med Jesus är inte annorlunda. Därför är temat "att stå till Guds förfogande" en verklighet. Inte bara för den som med egen vilja säger ja till heltidstjänst som pastor eller officer. Caroline, Joakim, Elisa och jag själv i Vasakårens fall. Det gäller dig också. Eller hur! Och det vet du om, det är min gissning. För har du önskat leva under Guds beskydd så växer det ALLTID fram en önskan om att få ge tillbaka.

Vill jag nu peka på en glansbild eller ett paradiset i harmoni när vi står till Guds förfogande? Inte alls! Och som jag känner er på Vasakåren, så är ni inte lurade av någon sådan lögn. Att stå till Guds förfogande är på något sätt alltid i ofas med tiden. "Att vara i världen men inte av världen" (Joh 17) vad innebär det?? Ja - den frågan har engagerat Jesusföljare i 2000 år. Och jag tar det som bevis på mitt påstående:

Att ärligt och uppriktigt söka sig till Gud genom hans son Jesus kommer aldrig att vara något "världen" erbjuder dig möjligheter att göra. Den kommer att ha annat på sin agenda. Vi behöver alltid förhålla oss till världen som människor av den tid vi lever i. Jesusföljare eller inte. Men för den som får uppleva den levande Gudens son och friden det ger att få leva med Guds beskydd - **den har en gåva att dela med världen som alltid är lika radikal.** Oavsett tid och tidsanda.

Låt 2022 bli det år där du tar tag i frågan ännu en gång: *hur kan jag stå till Guds förfogande?*

Gud välsigne dig rikligt!
Gud välsigne dig i arbete och skola
Gud välsigne dig som är förälder
Gud välsigne dig som är enastående
Gud välsigne dig som precis börjat livet i tvåsamhet
Gud välsigne dig som får vara pensionär
Gud välsigne dig som ännu lever livet och tar emot Guds gåvor som ett barn
Gud välsigne dig som frågar himmelens och jordens skapare: vad kan jag ge för att göra världen till en bättre plats. Idag. Hur kan jag stå till Guds förfogande.

Med varmaste förhoppningar om ett välsignat år för dig och oss alla på Vasakåren

Jon-Anders Marthinussen
Kårledare